

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 686

10 ਸਤੰਬਰ 1968 ਈ.

ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ (V of 1920)- ਐੱਸ. 28 ਅਤੇ 28 -ਏ- ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ-ਡਿਸਲਵੈਟ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ-ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ - ਅਜਿਹਾ ਦਿਵਾਲੀਆ-ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਇਨਸੋਲਵੈਟ ਵੈਸਟ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ, ਸੂਬਾਈ ਦਿਵਾਲੀਆ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਦਿਵਾਲੀਏ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। 'T' ਉਹ ਦਿਵਾਲੀਆ ਰਿਸੀਵਰ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰਿਸੀਵਰ ਜਾਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। . ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਬਚੀ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੪)

115 ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਬਘੈਰ ਸਿੰਘ ਤੇਜੀ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਆਈਲਡੰਡ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਜੇਕਰ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐੱਚ.ਐੱਲ.ਐੱਸ . ਆਈ.ਬੀ.ਐੱਲ. , ਐੱਸ . ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ , ਆਰ . ਕੇ . ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀ ਹਾਈਬਰ , ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ ।

ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਐਮ ਉਜਰਾਲ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਮਹਾਜਨ ਜੇ. - ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ-ਮੁਕਤ ਦਿਵਾਲੀਆ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਲੈਂਡੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ।

(2) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਰਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਇਨਸੋਲਵੈਂਟ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ. ਨਿਰਣਾ; ਪਰ ਸੰਪਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸੋਧ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਿਸੀਵਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਸਿਰਫ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੀ-

“ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ”

ਮੁਥਾ ਸਰਵਰਾਯੂਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਾਮੀ ਕੋਡਲਾਰਾਯੂਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੋਧ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀਵਾਲੀਆ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1920 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 28-ਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ , ਮਾਮਲਾ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ, ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਮੁਥਾ ਸਰਵਰਾਯੂਡੂ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਏਪੀ 219.

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਬਚੀ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: -

10 ਦਸੰਬਰ, 1934 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਮਹੀਨੇ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਰਿਸੀਵਰ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਹੈ — ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਵੇਖੋ। , ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ***

■ **।

(5) ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਤੱਥ ਇਸ ਕੇਸ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਸੀਵਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਸੀਵਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਥਾ ਸਰਵਰਾਜਯੁਕਤ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏਗੀ।

(7) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਨਰਜਨ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾ. ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਜੋਸ਼ੀ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ- 153

11 ਸਤੰਬਰ 1968 ਈ.

- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)-- ਐੱਸ. 2(d) ਅਤੇ 13(2)

(tt) — ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ — >4 ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਉਪਭੋਗਤਾ—ਕੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ — ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

'ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ*', 'ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ

ਸਿਰਫ਼ ਬੀ . e ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

X..R. Punjab and Haryana

(1970)1